

her blev der også igangsat en undersøgelse, og resultatet blev, at man ikke ville foretage sig noget i den anledning. Nu er der en ny undersøgelse, og igen afventer man, hvad den når frem til, men på et eller andet tidspunkt må den tålmodighed, der selvfølgelig er med nye grupperinger, vel ophøre, og man må finde ud af, hvad man egentlig vil her i landet med hensyn til en organisation som Hizb-ut-Tahrir.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge, hvad det rent faktisk er, Københavns Politi skal undersøge. Ifølge en artikel om emnet den 17. november i Politiken oplyser politiadvokat Anders Dorph, at sagen er overdraget til drabsafdelingen, der skal vurdere, om straffeloven er overtrådt, men det er jo faktisk ikke det, som i særlig høj grad har været emne for diskussionen. Diskussionen er gået på: Skal vi tolerere en forening, der har til formål og agiterer for at dræbe jøder og regenter? Er det en forening, vi skal acceptere? Og burde der ikke nedlægges et reelt forbud og ikke kun foretages en undersøgelse af, om der er tale om opfordring til drab?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at jeg synes, det er meget vigtigt, når en organisation som Hizb-ut-Tahrir kommer med den slags rabiater udtalelser, at vi alle sammen tager kraftigt afstand fra dem og siger, at den slags udtalelser simpelt hen ikke hører hjemme i et demokratisk samfund.

Vandene skilles mellem Dansk Folkeparti og regeringen i denne sag, fordi Dansk Folkeparti på en eller anden måde ikke kan forstå, at vi har en lovgivning, der skal overholdes, og jeg kan slet ikke forstå, at Dansk Folkeparti åbenbart helt grundlæggende ikke har tillid til politiet og anklagemyndigheden.

Der har tidligere været en sag, hvor Hizb-ut-Tahrir fremkom med udtalelser om jøder. I den sag blev den ansvarlige som bekendt straffet for overtrædelse af racismeparagraffen, og på det grundlag bad jeg Rigsadvokaten om at undersøge, om der var grundlag for at søge foreningen opløst ved dom. Rigsadvokaten konkluderede, at der ikke var tilstrækkeligt med beviser til at kunne gøre det, men jeg tilkendegav ved den lejlighed, og det tilkendegiver jeg gerne igen her i dag, at hvis der bliver begået nye strafbare forhold, og hvis efterforskningen af den konkrete sag viser, at der kan rejses sigtelse mod en eller flere personer fra foreningen, er der helt klart grund til at overveje, om det på ny skal undersø-

ges, om der er grundlag for at opløse den pågældende forening.

Kl. 15.25

Peter Skaarup (DF):

Indledningsvis vil jeg sige, at selvfølgelig har Dansk Folkeparti tillid til politiet og anklagemyndigheden; det siger sig selv. Men vi ser et problem i, at selv om alle er enige om, at det er en meget farlig og kritisabel udvikling, Hizb-ut-Tahrir står for, når den aktivt og helt åbenlyst gang på gang kommer med de samme udtalelser og de samme opfordringer til drab på jøder og regenter osv., der står i vejen for Hizb-ut-Tahrir – det er ikke kun sket én gang, det er sket tre-fire gange, og det bliver ved – bliver der ikke gjort noget.

Man oplever en vis frustration, i og med at grundlovens § 78 jo siger, at foreninger, der virker ved eller opfordrer til vold, skal forbydes. Det er sådan set et krav, at det skal gøres, og derfor er mit spørgsmål til justitsministeren: Hvornår sker der noget reelt? Hvornår bliver det ikke bare ved snakken, hvornår gør man rent faktisk noget ved det i overensstemmelse med det, statsministeren siger om at bekæmpe fundamentalisme? Det kan vel ikke være for meget forlangt, at der rent faktisk kommer handling bag ordene?

Så vil jeg også godt spørge, hvornår resultatet kommer af de undersøgelser, man er i gang med, og som måske kan føre til et forbud. Jeg går ud fra, at der også ligger det i det.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg tror, man skal bekæmpe en forening som Hizb-ut-Tahrir hver evig eneste dag ved at fortælle, hvordan det danske samfund er indrettet, og ved at fortælle, hvad respekt for andre mennesker og for ligeværd rent faktisk betyder.

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at der allerede er blevet handlet. Efter at en person fra den pågældende forening var blevet straffet, indledte Rigsadvokaten en undersøgelse af, hvorvidt foreningen kunne opløses ved dom. Men for at en forening skal kunne opløses ved dom, skal man altså føre bevis for, at den handler ulovligt, sådan er det i en retsstat som Danmark, og det skal man naturligvis også forklare de fundamentalister, som måske ikke giver meget for retsstaten og retsstatsbegrebet. Sådan er det i Danmark.

Rigsadvokaten fandt ikke, at man på grundlag af den enkelte sag kunne indlede en opløs-